

Deze wereld, zoals die in de toekomst zal zijn, in de koran -1

Vrijdag choetba door Dr Zahid Aziz, voor de Lahore Ahmadiyya UK, 18 augustus 2023

1. Wanneer de zon opgevouwen wordt.
2. En wanneer de sterren stofkleurig worden.
3. En wanneer de bergen weggemaakt worden.
4. En wanneer de kamelen verlaten worden.
5. En wanneer de wilde dieren verzameld worden.
6. En wanneer de steden opzwellen.
7. En wanneer de mensen verenigd worden.
8. En wanneer aan degene die levend begraven is wordt gevraagd.
9. Voor welke zonde werd zij gedood?
10. En wanneer de boeken verspreid worden.
11. En wanneer de hemel zijn bedekking weggenomen wordt.
12. En wanneer de Hel aangestoken wordt.
13. En wanneer de Tuin nabij wordt gebracht.
14. Iedere ziel zal weten wat zij heeft bereid.

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ
وَ إِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ
وَ إِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ
وَ إِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ
وَ إِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ
وَ إِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ
وَ إِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ
وَ إِذَا الْمُؤَدَّةُ سُئِلَتْ
بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ
وَ إِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ
وَ إِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ
وَ إِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ
وَ إِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ
عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ

(Koran 81-1:14)

Men gaat er in het algemeen van uit dat deze verzen spreken over het einde van de wereld zoals wij die kennen, wanneer de dag des oordeels zal aanbreken en mensen de hemel of de hel zullen binnengaan. Toen de koran werd geopenbaard, en vele eeuwen daarna, konden mensen de gebeurtenissen die hier worden genoemd alleen maar op één manier zien, namelijk als een verwijzing naar de tekenen van de dag des oordeels. Ze konden zich namelijk niet voorstellen dat er iets dergelijks zou gebeuren op basis van hun normale menselijke ervaringen op aarde. Maar toen brak er een tijd aan, ongeveer tweehonderd jaar geleden, toen veel van deze tekenen, sterker nog, de meeste ervan, op de wereld leken te verschijnen binnen het normale menselijk leven.

Volgens de geleerden van de Ahmadiyya Beweging betekent dit uitkomen van die tekenen het bewijs dat er ook een echte dag des oordeels zal komen. Hazrat Mirza Ghulam Ahmad schrijft dat sommige van deze verzen, zoals “wanneer de zon opgevouwen wordt”, en “wanneer de hel ontstoken is,” lijken te wijzen naar alleen de dag des oordeels. Maar hij zegt dat dit niet betekent dat ze allemaal enkel en alleen wijzen op de dag des oordeels en dat de zaken die die verzen zeggen niet eerder kunnen gebeuren. En zoals Maulana Muhammad Ali heeft uitgelegd in zijn

uitleg van de koran, kan men zelfs die verzen die men, letterlijk gezien, alleen kan toepassen op de tijd dat de wereld ten einde zal komen, ook metaforisch toepassen op omstandigheden tijdens het normale bestaan van de wereld.

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad heeft zelf uitgelegd hoe dat soort tekenen in de tijd dat hij leefde voor de ogen van mensen werden vervuld en gezien. Deze vervulling, zegt hij, is een bewijs van zijn aanspraak dat hij de grote hervormer was wiens komst was voorspeld. Er zijn namelijk profetieën die praten over deze tekenen die verband houden met zijn komst.

Laten we kijken naar de eerste twee verzen die ik net heb reciteerde uit het begin van hoofdstuk 81 van de koran:

“Wanneer de zon opgevouwen wordt, en wanneer de sterren stofkleurig worden.”

De verzen zeggen deze dat er zowel overdag en ‘s nachts duisternis zal ontstaan. Welnu, overdag leggen mensen zich toe op hun externe wereldse activiteiten en houden zich intensief bezig met zaken die buiten hen zelf liggen. En ‘s nachts keren mensen zich naar binnen en richten zich op hun eigen gedachten en dromen. Deze twee verzen wijzen op een tijd waarin mensen niet in staat zullen zijn om de juiste spirituele leiding te vinden. Het zal hen niet lukken door hun activiteiten overdag, door de wereld om hen heen te bestuderen, noch door ‘s nachts in hun ziel te kijken. Dat zou een tijdperk van materialisme zijn.

Deze twee verzen zouden ook letterlijk vervuld kunnen zijn op de wereld. Een onderzoek in 2019 heeft aangetoond dat “luchtvervuiling de hoeveelheid zonlicht die het aardoppervlak bereikt reduceert door het te absorberen en door de atmosfeer te verstrooien”. Wat de nacht betreft, is het bekend dat mensen in deze moderne tijd zoveel licht produceren dat het steeds moeilijker wordt om sterren duidelijk te zien. Ik vond een artikel op een astronomische website, genaamd ‘Canada Under the Stars’ met de titel: ‘Light Pollution: When stars disappear’ waarin staat: “In de sterrenkunde is lichtvervuiling een reëel en urgent probleem. Het zorgt ervoor dat het contrast tussen de donkere hemel en de hemelse lichtbronnen afneemt, waardoor het moeilijker wordt om de sterren te zien.”

Het volgende teken, dat in vers 3 wordt genoemd, is:

“En wanneer de bergen weggemaakt worden.”

Ten tijde van de openbaring van de koran, en eeuwen daarna, zou het wegmaken van de bergen alleen maar het beeld oproepen kunnen hebben van een grote en onvoorstelbare vernietiging die op aarde zal plaatsvinden. Maar dit teken is uitgekomen in het dagelijkse leven van de mens, omdat bergen niet langer meer de belemmering vormen voor de mens die ze altijd geweest zijn. Om over bergketens te kunnen gaan moesten mensen de natuurlijke bergpassen vinden die er waren; bijvoorbeeld de beroemde Khyberpas die vanuit het westen naar het Indiase subcontinent leidt en waarover de legers kwamen die India binnenvielen. Maar er kwam een

tijd dat er tunnels door de bergen gebouwd konden worden, zodat het verkeer er doorheen kon, via een veel kortere en veiligere route dan om of over de bergen heen. Je kunt zulke tunnels zelfs zien in Makkah, dat omgeven is door heuvels.

Mensen kunnen ook vliegen over bergen. Het aantal mensen dat de hoogste bergen ter wereld beklimt, is enorm toegenomen. Je kunt foto's zien van hele rijen met klimmers. Een nieuwswebsite zegt: "In feite verschillen de taferelen op de Everest niet veel van een drukke supermarkt, tot aan de rijen aan het einde toe." Natuurlijk zijn deze bergen niet 'weggemaakt' in de zin van dat ze verdwenen zijn, maar ze vormen niet langer meer een belemmering voor de verplaatsingen van de mens.

Het volgende vers zegt:

"En wanneer de kamelen verlaten worden."

Het woord voor kamelen hier is *'ishār*. Het heeft betrekking op een vrouwtjeskameel die tien maanden drachtig is, en die daarom zeer waardevol is. Men denkt over het algemeen dat dit van toepassing is op de dag des oordeels, wanneer de mensen in een zodanige staat van schrik en vrees zullen verkeren dat zij kostbare bezittingen, zoals deze waardevolle kamelen, zullen achterlaten. Echter, vanaf ongeveer 150 jaar geleden, hebben we gezien dat dit vers in vervulling is gegaan met de ontwikkeling van gemotoriseerde vervoermiddelen zoals de trein en de auto. Kamelen zijn niet langer nodig om hun belangrijkste functie, het vervoeren van mensen en goederen, te vervullen.

Er is een hadith in Sahih Muslim dat zegt, dat een van de tekenen van de komst van de Messias in de laatste dagen is dat "de kamelen aan de kant zullen worden gelaten en niet voor werk zullen worden gebruikt". De woorden vertaald als "niet gebruikt zullen worden voor werk" kunnen ook vertaald worden als "niet gebruikt zullen worden voor reizen" (Sahih Muslim, Boek van Geloof, hfst. 71). Hazrat Mirza Ghulam Ahmad bracht deze profetie naar voren ter ondersteuning van zijn aanspraak en zei dat op het moment van zijn komst een nieuwe vorm van transport, de spoorwegtrein, het gebruik van kamelen heeft vervangen. Hij schreef ook dat men dit teken in Arabië zelf kan zien met het begin van de aanleg van een spoorlijn om Madinah met Makkah te verbinden. Hij wees op wat men de Hejaz spoorlijn noemt, die werd aangelegd door het Turkse Ottomaanse rijk, beginnend in Damascus, om via Madinah te lopen en vandaar verder naar Makkah voor het gemak van de pelgrims. In een boek over pelgrims die de traditionele manier van reizen gebruikten, staat: "Niet opgewassen tegen de zware, bergachtige omstandigheden, stierf tot 20% van de pelgrims onderweg."

Het deel van deze spoorweg van Damascus naar Madinah werd tussen 1900 en 1908 aangelegd en bereikte Madinah op 1 september 1908. Het verkortte de reistijd van 45 dagen, vol gevaren, naar slechts 5 dagen. De financiering voor dit project kwam niet alleen van de Turkse regering, maar ook van moslims van over de hele wereld. Een rijke krantenredacteur en leraar uit de

Punjab, Muhammad Inshaullah genaamd, was een donateur van het project en voerde er zelfs campagne voor. De aanleg stuitte op verzet van de Arabieren uit het gebied, die de aanleg probeerden te verhinderen, omdat ze tegen elke versterking van de Ottomaanse heerschappij waren. Een ander bezwaar was tegen de uitbreiding van de spoorlijn van Madinah naar Makkah, omdat de lokale bevolking, die het vervoer per kameel voor de pelgrims verzorgde, bang was haar broodwinning te verliezen als het vervoer per kameel overbodig zou worden. Dit herinnert ons aan de woorden van het vers uit de koran dat we hier bespreken: “en wanneer de kamelen verlaten worden.”

Als gevolg hiervan besloot de sultan van het Ottomaanse rijk om de spoorweg vanuit Madinah niet te verlengen. Zes jaar later brak de Eerste Wereldoorlog uit. De spoorlijn werd op verschillende plaatsen zwaar aangevallen door lokale anti-Ottomaanse Arabieren. Na deze oorlog stortte het Ottomaanse rijk in en werden de Arabische gebieden die het rijk bestuurde aparte, onafhankelijke landen. De verlenging van Madinah naar Makkah werd dus nooit gebouwd en in feite raakte de hele lijn van Damascus naar Madinah rond 1920 in onbruik en verval. Er bestaat nu een Hejaz Spoorwegmuseum in Madinah, dat in 2006 werd geopend, op het terrein van het oude Ottomaanse station, vlakbij de Masjid an-Nabawi,.

Toen de uitbreiding naar Makkah werd gecancelld, gaf dit de tegenstanders van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad de gelegenheid om te beweren dat zijn profetie van het verlaten van de kamelen in zijn tijd niet in vervulling was gegaan. Een bekende tegenstander van hem, Maulana Sanaullah van Amritsar, schreef in zijn Oerdoe uitleg van de koran, getiteld *Tafsīr Sanā'ī*, dat Mirza dacht dat omdat de sultan van het Ottomaanse rijk van plan was om een spoorlijn in de Hijaz aan te leggen, dit in vervulling zo geen, maar dat Mirza vergat dat er een grotere Sultan bestaat, namelijk Allah, Die het plan van deze sultan tot mislukken zou brengen. Hij schrijft zelfs dat hoewel de spoorlijn van Madinah naar Makkah nuttig zou zijn geweest voor de moslims, Allah toch de aanleg ervan had tegengehouden om de moslims te behoeden voor de fout te geloven dat Mirza gelijk had. Hij voegt dit eraan toe: “Allah hield het tegen, zozeer zelfs dat bezoekers van de Hejaz kunnen zien, en het elk jaar zien, dat er van Madinah naar Makkah nog geen meter spoorlijn bestaat.”

Ik wil vier opmerkingen maken over deze uitspraak van Maulana Sanaullah.

Ten eerste werd dit project enthousiast gesteund door moslims in Punjab. Ze maakten zich geen zorgen of lieten zich niet afschrikken door het feit dat Hazrat Mirza Ghulam Ahmad schreef dat de Hejaz-spoorweg, en het geplande traject van Madinah naar Makkah, een profetisch teken was ten gunste van zijn claim.

Ten tweede, het was niet alleen de aanleg van dat traject van Madinah naar Makkah die zou bewijzen dat de profetie van het opgeven van kamelen nu in vervulling zou gaan. Ook de lijn die tussen 1900 en 1908 werd aangelegd had dat bewezen.

Ten derde, zelfs zonder een spoorverbinding tussen de twee heilige steden, begonnen bussen en auto's tussen deze twee steden te rijden zodra deze vormen van vervoer algemeen gebruikt werden.

Ten vierde werd er in 2018 een hogesnelheidstrein geopend tussen Makkah en Madinah, met een reistijd van 2 uur.

Gepubliceerd door: IslamLab

Vertaald door: Reza Ghaforkhan